

Родина

Ний растнахме сред теб, Родино моя,
в хайдушка люлка ти ни залюля,
юнашки песни пееше ни в мрака
и кръв от своята кръв във нас приля.

Обичахме хайдушката ти песен,
на Караджата смелия възход,
юнаците за тебе кръв проляля
в борба за волен и честит живот.

Един ли път над теб вилняха бури,
един ли път ругаха твойта плът,
мо в бурите, в светкавичните нощи
мълчеше ти със наранена гръд.

И колко кръв! И колко скъпи жертви
за теб народа даде в кървав бой...
Не бе един. Те бяха върволица
и всеки беше воин и герой.

Обичахме те, майчице Родино,
макар, че твоят плод не бе за нас,
Разбрахме дълбоката ти мъка
и топлия ти, мъдър майчин глас.